

Sygn. akt *IV U 430/18*

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 maja 2019 r.

Sąd Okręgowy w Rzeszowie IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Anna Guniewska

Protokolant: st. sekr. sądowy Magdalena Rykała-Płodzień

po rozpoznaniu w dniu 8 maja 2019 r. w Rzeszowie

sprawy z wniosku G. B. (1)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

o rentę

na skutek odwołania G. B. (1)

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

z dnia 13/02/2018 r. znak (...)

zmienia zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. z dnia 13/02/2018 r. znak: (...) w ten sposób, że przyznaje wnioskodawczyni G. B. (1) prawo do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy poczynając od dnia 4 grudnia 2017r. do końca 2020r. oraz ustala brak odpowiedzialności organu rentowego za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji.

sygn. akt IV U 430/18

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 8 maja 2019 r.

Decyzją z dnia 13.02. 2018 r. znak: (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych w R. po rozpoznaniu wniosku z dnia 4.12.2017 r. odmówił G. B. (1) prawa do podwyższenia świadczenia oraz do dodatku pielęgnacyjnego, podnoszą iż zgodnie z orzeczeniem Komisji Lekarskiej ZUS z dnia 9.02.2018 r. uznano, że nie jest całkowicie niezdolna do pracy oraz nie jest niezdolna do samodzielnej egzystencji. W związku z czym organ rentowy wskazał, że nadal będzie wypłacana renta z tytułu częściowej niezdolności do pracy.

Od powyżej decyzji odwołanie złożyła G. B. (1) podnosząc, że jej stan zdrowia pogorszył się ma wiele poważnych schorzeń i czekają ją dwie poważne operacje. Na rozprawie w dniu 8.05.2019 r. sprecyzowała odwołanie i wniosła o przyznanie jej prawa do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy.

W odpowiedzi na odwołanie Organ Rentowy wniósł o oddalenie podtrzymując stanowisko wyrażone w zaskarżanej decyzji.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Wnioskodawczyni G. B. (2) jest uprawniona do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy do dnia 30.09.2019 r. W dniu 04.12.2017 r. wystąpiła z wnioskiem o zmianę stopnia niezdolności do pracy .

Orzeczeniem Komisji Lekarskiej ZUS z dnia 9.02.2018 r. uznano, że nie jest całkowicie niezdolna do pracy oraz nie jest niezdolna do samodzielnej egzystencji. W związku z czym organ rentowy wskazał, że nadal będzie wypłacana renta z tytułu częściowej niezdolności do pracy.

(dowód: orzeczenie lekarza orzecznika, Orzeczenie komisji lekarskiej ZUS w aktach ZUS)

W celu ustalenia stanu zdrowia wnioskodawczyni, w szczególności czy jest ona całkowicie lub częściowo niezdolna do pracy, kiedy powstała owa niezdolność do pracy, czy nastąpiła istotna poprawa lub pogorszenie jej stanu zdrowia, a także czy ewentualna niezdolność do pracy ma charakter trwały czy okresowy, Sąd dopuścił i przeprowadził dowód z opinii biegłych sadowych z zakresu: ortopedii, onkologii, diabetologii, kardiologii.

W opinii biegłego z zakresu onkologii z dnia 8.05.2018 r. Na podstawie wyników badań z uwzględnieniem badań pomocniczych i lekarzy specjalistów stwierdzono u wnioskodawczyni raka piersi, stan po leczeniu operacyjnym SP. (...), stan po usunięciu węzłów chłonnych pachowych prawych, stan po chemioterapii AC + paclitaxel, nosicielstwo genu (...), stan po profilaktycznym usunięciu trzonu macicy i przydatków obustronnie. Według biegłego onkologa, wnioskodawczyni obecnie z przyczyn onkologicznych nie jest całkowicie niezdolna do pracy oraz nie jest niezdolna do samodzielnej egzystencji.

W opinii Biegłego z zakresu diabetologii i chorób wewnętrznych z dnia 25.07.2018 r. biegły nie stwierdził całkowitej niezdolności do pracy oraz do samodzielnej egzystencji. Na podstawie zebranego wywiadu, przeprowadzonego badania i analizy dokumentacji medycznej biegły ustalił, że od czerwca 2016 r. wnioskodawczyni ma rozpoznaną cukrzycę typu 2. Z dokumentacji pochodzącej z poradni diabetologicznej wynika, że przebieg cukrzycy jest stabilny, wyrównanej metabolicznie. Cukrzyca kojarzona jest z otyłością. Aktualny przebieg cukrzycy typu 2 nie powoduje całkowitej niezdolności do pracy i samodzielnej egzystencji.

Biegły z zakresu chorób wewnętrznych i kardiologii w opinii z dnia 12.09.2018 r. nie stwierdził u wnioskodawczyni całkowitej niezdolności do pracy oraz do samodzielnej egzystencji. W oparciu na podstawie zebranego wywiadu, przeprowadzonego badania i analizy dokumentacji medycznej stwierdzono, że wnioskodawczyni leczy się z powodu nadciśnienia tętniczego. Nigdy nie była hospitalizowana. Nadciśnienie w trakcie przeprowadzonej terapii jest dość dobrze wyrównane. Choroba nie wpływa na zdolność wnioskodawczyni do pracy a tym samym nie jest przyczyną jej niezdolności do samodzielnej egzystencji

W ocenie biegłego ortopedy G. B. (1) obecnie jest całkowicie niezdolna do pracy czasowo od 2016 r. do końca 2020 r. Dolegliwości ortopedyczne wnioskodawczyni wynikają z zaawansowanej choroby zwyrodnieniowej obu kolan, choroby zwyrodnieniowej kręgosłupa lędźwiowego z nawrotnym zespołem kręgowo korzeniowym. Po okresie leczenia ambulatoryjnego i kilkukrotnym leczeniu operacyjnym wnioskodawczyni wymaga zabiegu protezo plastyki stawu kolanowego. Obecnie prezentuje ograniczoną znacznie samodzielną lokomocję z pomocami ortopedycznymi i wymaga okresowo pomocy osób trzecich w czynności dnia codziennego. Zdaniem Biegłego stan zdrowia od 2016 r. do końca 2020 r. powoduje całkowitą niezdolność do pracy. G. B. (1) wymaga leczenia operacyjnego.

Od opinii biegłego ortopedy – traumatologa z dnia 18.01.2018 r. zarzuty złożył organ rentowy podnosząc, że w przedmiotowej opinii biegły w sposób nieuzasadniony odniósł się do kwestii rzeczywistego stanu zdrowia wnioskodawczyni. Zdaniem Sądu zarzuty ZUS są jedynie polemiką z prawidłowymi ustaleniami biegłego.

Sąd Okręgowy dokonał powyższych ustaleń faktycznych na podstawie wskazanych dowodów.

Sąd Okręgowy dał wiarę dowodom z dokumentów, albowiem zostały one sporządzone przez powołane do tego osoby, w zakresie przyczyn ich im kompetencji i przepisanej formie, a ich autentyczność i treść nie budziła wiarygodności sadu.

Sąd Okręgowy dal wiarę opiniom biegłych sądowych z zakresu: diabetologii, kardiologii, onkologii i ortopedii, albowiem są fachowe, a ich treść i sposób formułowania wniosków nie budzi wątpliwości. Opinie zostały wydane przez biegłych specjalistów, których specjalizacje zawodowe odpowiadają rodzajom schorzeń i dolegliwościom wnioskodawczyni. Biegli wydali opinie po badaniu wnioskodawczyni, oraz po wnikliwej analizie dokumentacji jej leczenia. Z treści opinii wynika iż zawiera ona wszystkie konieczne elementy. Merytoryczna analiza pozwala również na przyznanie opiniom biegłych waloru wiarygodności. Podstawowe dla rozstrzygnięcia stanowiły wnioski, zawarte w opinii biegłego ortopedy. Sąd uznał tę opinię za w pełni wiarygodną oraz rzetelną. Biegły wskazał że wnioskodawczyni wymaga leczenia operacyjnego z uwagi na chorobę zwyrodnieniową obu kolan a następnie wymagać będzie rehabilitacji pooperacyjnej. Sąd nie miał postawy do jej zakwestionowania.

Sąd okręgowy zważył co następuje:

Odwołanie jest zasadne.

Zgodnie z art. 107 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity Dz. U. z 2015 r., poz. 748 ze zm.) prawo do świadczeń uzależnionych od niezdolności do pracy oraz wysokość tych świadczeń ulega zmianie, jeżeli w wyniku badania lekarskiego przeprowadzonego na wniosek lub z urzędu ustalono zmianę stopnia niezdolności, brak tej niezdolności lub jej ponowne powstanie. Renta z tytułu niezdolności do pracy chroni przed ryzykiem niezdolności do pracy. Specyfika powyższego ryzyka przejawia się w niestałości tego stanu faktycznego i prawnego. W związku z tym prawo do świadczeń uzależnionych od niezdolności do pracy może ulec zmianom – zmianie kwalifikacji niezdolności do pracy, jej ustaniu lub ponownemu powstaniu. O zmianach w prawie i wysokości świadczeń rentowych przesądza wynik badania lekarskiego przeprowadzonego przez lekarza orzecznika ZUS i komisji lekarskiej ZUS. W toku postępowania sądowego w przedmiocie odwołania od decyzji organu rentowego, która zależna jest od orzeczenia lekarza orzecznika ZUS, Sąd dokonuje weryfikacji stanowiska lekarza, jak i komisji lekarskiej zakwestionowanych przez wnioskodawczynię.

Zgodnie z art. 12 ust. 1 - 3 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, niezdolną do pracy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu. Za osobę całkowicie niezdolną do pracy uważa się osobę, która utraciła zdolność do wykonywania jakiegokolwiek pracy, zaś częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnie z poziomem posiadanych kwalifikacji. Przy ocenie stopnia i trwałości niezdolności do pracy oraz rokowania co do odzyskania zdolności do pracy uwzględnia się z jednej strony stopień naruszenia sprawności organizmu oraz możliwości przywrócenia niezbędnej sprawności w drodze leczenia i rehabilitacji, z drugiej zaś możliwość wykonywania dotychczasowej pracy lub podjęcia innej pracy oraz celowość przekwalifikowania zawodowego, biorąc pod uwagę rodzaj i charakter dotychczas wykonywanej pracy, poziom wykształcenia, wiek i predyspozycje psychofizyczne.

W niniejszej sprawie należy uznać że decyzja organu rentowego oparta na treści artykułu 107 Ustawy o Emeryturach i Rentach z FUS nie była prawidłowa, gdyż u wnioskodawczyni nie nastąpiła istotna zmiana zdrowia, która uzasadniałaby uznanie, że jest ona zdolna wykonywać pracę zawodową. Powyższe potwierdza opinia biegłego sądowego z zakresu ortopedii przeprowadzona w niniejszej sprawie, a która stała się podstawą orzeczenia Sądu. Z zebranego w sprawie wiarygodnego materiału dowodowego wynika jednoznacznie, że wnioskodawczyni spełnia warunki określone w treści artykułu 12 ust 2 Ustawy o Emeryturach i rentach FUS przede wszystkim opierając się na tym względzie na wskazanej powyżej opinii, należy stwierdzić, że odwołująca się jest całkowicie niezdolna do pracy do 2020 r, począwszy od 4.12.2017 r.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Okręgowy art. 447 par 2 Kpc zmienił zaskarżoną decyzję i orzekł jak we wstępie.